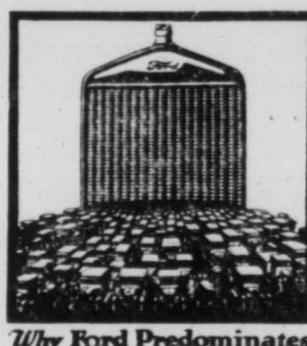

ur aftur upp kollunum í huga minum. Eg sá gerð vegna þeirra framkvæmda eða gagns, sem að þetta, sem eg hafði verið að hugsa um, átti ef til vill enn betur við um skáldskap og sálar- líf þjóðarinnar, heldur en einstaklingsins. Þjöldögur eru langbeztu tækin til þess að sjá hvernig þjöld hugsars. Við getum t. d. pekt til hlýtar hennar daglega líf og þó vitð lítið um hana. Ihaldis og trúin á vanan, er svo rótgrón f okkur, að atvinnuvegir þjóða geta verið óbreyttir oldum saman, og allar starfsaðferðir við þá. Maður getur pekt pá svo að segja út í aðrar, en þó vitð miðjöld lítið um þjóðina. En hún heittir ekki að hugsa fyrir það, að hún hjakki í sama farinu með sitt daglega framkvæmdalif. Hún skapar sér sína regund af heimspeki, setur reynslu sína og hugvit í einhvern sögubúning t. d. Sagan gengur mann frá manni, það er bætt við hana, henni breytt, felt úr henni það, sem almenningur ekki skilar eða skilur á annan veg, heldur en ofan á verður í fyrstu. Og á endanum verður sagan fmynd og tákni þess, sem mennenir vita sannast og skilja bezt. Buningurinn getur verið fáranlegur eða fáranlegur, tröllslegur eða dvergslegur, eftir því sem fmyndunarafli mannanna er háttáð, en ef í gegnum þann dularbúning sézt í skapferli, dómgreind og reynslu fólkssins, þá er þjóðsagan meira virði, heldur en ef pennan eiginleika vantaði, en framsetningin væri hinsvegar realistiskari, öfgarnar feldar burtu, og alþá frekar "true to life", eins og það er alment skilið. Mér datt í hug frásagan, sem drap aðeins á ában, um Örví-Odd og Ógmund Eyþjófósbana. Mig hefir lengi langað til þess að gefa mér tíma til þess að sökva mér níður í þváð í þeiri risasögnu frásögu felst, því öðru hvoru finnst mér eg eygja hvað þjóðin, sem hana hefir, samið, hefir vitandi eða óafvintandi viljað skýra frá með henni. En eg fann að eg mætti ekki fyrir nokkurn mun sleppa mér út í að hugsa um það, ef eg átti að geta haft nokkura von um að geta sofnar þá nöt. Og það hjálpaði mér nái, að það streymnuð inn á míg endurnimningar ír Þjóðsogunum. Ein þeirri varð þó óðrum yfirsterkari. Mér datt í hug sagan um drauginn, sem gekk aftur til að vitja um peningakúttina sinn. Hann kom úr gróf sínni, hverju nöt, fór til staðarins, þar sem hann hafði falið fótt, meðan han var en í lifðina lífi, því hann gat ekki um nokkrum að njóta þess eftir sinn dag. "Og nú undi hann nokkurn hluta hverrar nætur við að hvolfa skildingum yfir höfuð sér. Sagan er ekki lóng, og í margra augum er hún kannske fjarstaða, en þegar að er gáð, þá lýsir þjóðin sér ekki lítið með þessu. Eg á ekki við það eitt, að alla ekki er óhugsandi, að menn hafi orðið þess varir, að framliðin menn gerðu vart við sig eftir andlitið í sambandi við þá hluti, sem hugur þeirra hafði mest verði bundinn við í lífinu. Það má vel vera að þjóðin hafi trúð því, og fellur þá sú trú saman við skilning ymsra þeirra, sem nið lykjaði vita það með töluverðri vissu. En í því sambandi, sem eg ætla að benda á söguna, er þetta aukaatriði. Sagan sýnir fyrst og fremst hverjum augum þjóðin lítur á óldið Isendinga, þegar svefninn tók mið í feng sér maðurinn, og ágírnd. Og nú rennum við og vatt mér inn í draumalandið. Eg veit, að huganum allra snögvgast til lýsingar annarar svefninn muni sýna á yður sama miskunarverk þjóðar á fjársöfnun — fjársöfnun, sem ekki erið, ef eg ekki haetti nú.

gerð vegna þeirra framkvæmda eða gagns, sem að fónu væri hægt að hafa, heldur vegna glitrandi gullsins og dýrra steina sjálfra. Þér munuð muna flest eftir "Aladin" í Púsund og einni nöt. Semitarnir, sem þá sögu sömuðu, bökstaflega baða hugsa sína í tilhugsuninni, er Aladin kom í gímsteinhellirinn og leit hin óumræðilegu auðæfi. Maður finnur að gímsteinhellirinn er hin jarðneska paradís Semitans. Engin önnur hugsun kemst að í sögunni, nema ef vera skyldi það, hvað örðugt sé að haldla í aðinn. Það má hrifsa, hann að manni er ekki er því betur aðgætt. Eg held ekki að það sé neinn misskilingur, að pessar tvær sögur séu hliðstæðar. Isendingurinn finnur eins og allar þjóðir, að ágírndin á ítok í honum, hann má vara sig á henni og hann getur vitð miðjöld lítið um þjóðina. En hún heittir ekki að hugsa fyrir það, að hún hjakki í sama farinu með sitt daglega framkvæmdalif. Hún skapar sér sína regund af heimspeki, setur reynslu sína og hugvit í einhvern sögubúning t. d. Sagan gengur mann frá manni, það er bætt við hana, henni breytt, felt úr henni það, sem almenningur ekki skilar eða skilur á annan veg, heldur en ofan á verður í fyrstu. Og á endanum verður sagan fmynd og tákni þess, sem mennenir vita sannast og skilja bezt. Buningurinn getur verið fáranlegur eða fáranlegur, tröllslegur eða dvergslegur, eftir því sem fmyndunarafli mannanna er háttáð, en ef í gegnum þann dularbúning sézt í skapferli, dómgreind og reynslu fólkssins, þá er þjóðsagan meira virði, heldur en ef pennan eiginleika vantaði, en framsetningin væri hinsvegar realistiskari, öfgarnar feldar burtu, og alþá frekar "true to life", eins og það er alment skilið. Mér datt í hug frásagan, sem drap aðeins á ában, um Örví-Odd og Ógmund Eyþjófósbana. Mig hefir lengi langað til þess að gefa mér tíma til þess að sökva mér níður í þváð í þeiri risasögnu frásögu felst, því öðru hvoru finnst mér eg eygja hvað þjóðin, sem hana hefir, samið, hefir vitandi eða óafvintandi viljað skýra frá með henni. En eg fann að eg mætti ekki fyrir nokkurn mun sleppa mér út í að hugsa um það, ef eg átti að geta haft nokkura von um að geta sofnar þá nöt. Og það hjálpaði mér nái, að það streymnuð inn á míg endurnimningar ír Þjóðsogunum. Ein þeirri varð þó óðrum yfirsterkari. Mér datt í hug sagan um drauginn, sem gekk aftur til að vitja um peningakúttina sinn. Hann kom úr gróf sínni, hverju nöt, fór til staðarins, þar sem hann hafði falið fótt, meðan han var en í lifðina lífi, því hann gat ekki um nokkrum að njóta þess eftir sinn dag. "Og nú undi hann nokkurn hluta hverrar nætur við að hvolfa skildingum yfir höfuð sér. Sagan er ekki lóng, og í margra augum er hún kannske fjarstaða, en þegar að er gáð, þá lýsir þjóðin sér ekki lítið með þessu. Eg á ekki við það eitt, að alla ekki er óhugsandi, að menn hafi orðið þess varir, að framliðin menn gerðu vart við sig eftir andlitið í sambandi við þá hluti, sem hugur þeirra hafði mest verði bundinn við í lífinu. Það má vel vera að þjóðin hafi trúð því, og fellur þá sú trú saman við skilning ymsra þeirra, sem nið lykjaði vita það með töluverðri vissu. En í því sambandi, sem eg ætla að benda á söguna, er þetta aukaatriði. Sagan sýnir fyrst og fremst hverjum augum þjóðin lítur á óldið Isendinga, þegar svefninn tók mið í feng sér maðurinn, og ágírnd. Og nú rennum við og vatt mér inn í draumalandið. Eg veit, að huganum allra snögvgast til lýsingar annarar svefninn muni sýna á yður sama miskunarverk þjóðar á fjársöfnun — fjársöfnun, sem ekki erið, ef eg ekki haetti nú.

Why Ford Predominates

A Triumph of Mechanical Simplicity

The Ford is without superfluous parts, yet has everything needed for efficient operation.

Like all great engineering accomplishments, it has progressed through simplification—the reduction to fundamentals.

This process of simplification has brought into being many of those distinctive features which are found exclusively in Ford cars. The Ford planetary transmission and three-pedal control are among those features.

See Any Authorized Ford Dealer

Ford

CARS · TRUCKS · TRACTORS

CF-21C

Experts agree that they are ideally suited to the small, light car.

Another feature is the Ford magneto, so remarkable in principle and so successful in practice that a complete unit was recently presented—by request—to the Smithsonian Institution.

There are many such features, but these are sufficient to indicate the sound foundation upon which engineers have pronounced the Ford to be a triumph of mechanical simplicity.

The Dominion Bank

HORN NOTRE DAME AVE
og SHERBROOKE ST.

Hófuðstóll uppb. \$6,000,000
Varasjóður \$7,700,000
Allar eignir, yfir \$120,000,000

Sérsíkt athygli veitt viðskiptum kaupunána og verzlunarfélag. Sparisjóðseildin.

Vextir af innstæðufé greiddir jafnhar og annarsstáðar viðgengst.

PHONE A 2923
P. B. TUCKER, ráðsmaður.

Pankabrot.

Febrúar 1924.

Halló, heiludóðu blaðastjórar! Eg bið yður að afsaka, að eg geri yður ónaði og kem til dýra, eins og eg er klæddur.

Maðti eg vera svo dýrju að senda yður nokkrar linur í þeim tilgangi og þeiri von, að þer getu haft lengri áfanga, en að hitunartækifærti skrifstofu yðar?

Mér líkar miður vel, að þar takendu vegferð ritstíðið bændu og blaðakaupenda yðar, vegna þess að það getur haft óheilbrigðar af leiðangar týr blöðum; gæti orsak að þeim efnistjórn og farartálmá, ef ekki er gaett allrar varúðar gagnvart kaupendum þeirra og fleirum. Annars gæti er ráð týr, að vænta mætti þess, að búalýður og blaðakaupendur sýndu örök merki þess, að þer væru í og með ritstjórnunum, lífis og sálin í slenzkra blaða fytgáu hér meðal þjóðarbrotsins vestra.

Um bónaðann má segja, að hann eigi seti á skólabekk reynslunnar, og ómlest þar fyrir bekkingu í nokkrum greinum innan hans eigin sjóndeildarrings, sem vert að að hagnýta sér og ferri í leitum ei kostur er á, en það er allott undir ómengreind og hlutlínur ritstjórnans. Hún er eina slenzkra kenan sem alls verzlun rekur í Winnipeg Isendingar, látið Mrs. Swainson nái ó viðskipta yðar. Heimasimi: B. 3075.

MRS. SWAINSON
627 Sargent Ave.

Við hjálpum þér.

VID HJÁLPUM ÞER ekki aðeins meðan þú ert á skólanum, en einnig eftir námið með því, að útvega þér vinna. Hjálp okkar hefir oft auk þessa orðið til þess að nemendur hafa notið hærri vinna-launa en ella. Elum nemenda okkar útveguðum við \$50.00 meira að mánuði en hana hefur án okkar hjálpar fengið. Þetta erum við reisubúin að sanna. Æskir þú til sagnar og ábrika frá sílum skóla? Ært ekki fós að gefa þér tíma til að nema að stuttum tíma það, sem þeit eikur innatektir þínar og gefur þér betri tekifær. Ef svo er, settir að innristi sem nemi á skóla okkar næsta mánuð.

WINNIPEG BUSINESS COLLEGE
222 Portage Ave. A 1073

DANS-KENSLA.

Hin miklu viðskipti gera okkur mögulegt að halda áfram.

\$5.00 námskeiðinu

Próf. Scott N 8105

Kenslutimar eftir hádegð og að kvöldin. Einnig sérkensla að aðváða tíma sem er.

290 Portage Ave. (Yfir Lyecum)
Half Block from Eatons.

THE OLYMPIA CAFE

314-316 Donald St. Winnipeg

Okkar matreiðsla er þekt að gagnum—Miðdegisverður týr "business"-menn frá kl. 12 til kl. 2 eftir hádegð—50c.

Joseph Badali, ráðsmaður.

MRS. SWAINSON

627 Sargent Ave.

hefir ávalt fyrirriggjandi úrvals-birgðir af nýttum kvenhöftum. Hún er eina slenzkra kenan sem alls verzlun rekur í Winnipeg Isendingar, látið Mrs. Swainson nái ó viðskipta yðar. Heimasimi: B. 3075.

EMIL JOHNSON
A. THOMAS.
SERVICE ELECTRIC

Rálmagn contracting
Allskonar rálmagnshöld, seld og og við þau gert.

Seljum Moffat og McClary rálmagnseldavélar og höfum þer til sýnis á verkstæði voru.

524 Sargent Ave. (gamla Johnsons byggingin) við Young St.
Verkstæðissimi: B. 1507.
Heimasimi: A 7286.

EINA ISLENZKA LITUNAR-HÓSIÐ I BÆNUM.

Simi A 3763—276 Hargrave

All verk fljótt og vel að hendi leyst. Pöntunum utan af landi sérstakur gaunum getinn. Einlstaðurinn í bænum sem litar og meinsar hattjaðir.

Eigendur:

A. Goodman

R. Swanson

Dubois Limited.

TH. JOHNSON, Urmarkari og Gullsíðusíður

Selur gultingaleysibret

Stakki aðbýli vettir pontucus

og vörum ótan af landi

264 Main St. Phone A 4637

KING GEORGE HOTEL

(A horni King og Alexandra)

Eina slenzkra hótelid í bænum

Ráðsmaður

Th. Bjarnason

FINNÍÐ MADAME REE

mestu spákonu veraldarinnar — hún

segir yður einmitt það, sem þer vilj-

18. vita í öllum málum lífinsins, ást,

giftingu, fjársýslu, vandræsumum, —

suite i Hampte Block, 27½ Portage

Ave., námeigt Smith St. VIÐSTALISMAR:

11 f. h. til 9 e. h.

Komis með þessa auglýsingu—það

gefur yður rétt til að fá lesin forlög

yðar fyrir hálfríðri.